

## En almindelig Afstemning om Kvinders Valgret blandt alle Landets Kvinder.

I en Artikel i Møens Dagblad for 15. November om den Gang nylig afholdte Sammenkomst mellem Venstres Rekaktører, ser vi Bladet fremføre en Tanke, som det forøvrigt ikke er ene om: at Danmarks Kvinder, inden man læssede den politiske Valgrets Byrde over paa deres Skuldre, burde adspørges ved en almindelig Afstemning, om de ønskede Stemmeretten og Valgbarheden eller ej.

Dette kunde jo synes uhyre hensynsfuldt. En lille Flok Kvinder, der bestandig raaber op om Valgret, bør jo dog ikke kunne sætte deres Vilje igennem, hvis den var imod Flertallet af alle Danmarks gode, huslige Kvinders Ønske. Eller hvis disse virkelig ønskede Valgretten, lad dem saa selv udtale sig herom ved en Afstemning.

„Kvinden og Samfundet“ har nu den Tro, at en saadan Afstemning vil vise et Flertal for Stemmeretten. „Kristeligt Dagblad“ er ikke saa sikker derpaa. Og hvad mon „Møens Dagblad“ tror.

Det er en ganske morsom Ting at lægge Mærke til, at de fleste tror, at „alle“ mener det samme som de selv. Det er meget sangvinsk, det maa indrømmes.

Men — Kvinden er nu engang et gaadefuldt Væsen; det er ikke saa let paa Forhaand at sige, hvad hun vil svare, naar hun bliver spurgt.

Kristeligt Dagblads Standpunkt er uhyre fornuftigt. Det skriver 6. Decbr. bl. a.

Kvinderne fik den kommunale Valgret som Opfyldelse af et almindeligt Retfærdighedskrav, man burde vist give dem den politiske Valgret ud fra samme Synspunkt. . . . Hvorfor stiller man ikke Forslag om Afstemning for Tyendets Vedkommende? Synes man maaske, det vilde være *for* indlysende latterligt? Der er jo i Virkeligheden ingen Forskel.

Der kunde som Valgretsbetingelse baade for Mænd og Kvinder stilles Krav om et vist Kulturstandpunkt, deri kunde der være *nogen* Mening, men at give politisk Valgret til *alle* Mænd efter Alder alene og nægte alle Kvinder, selv de bedste og mest intelligente, den samme Ret, dette er et Standpunkt, som selv den dygtigste Advokat ikke vil være i Stand til at forsvare. Mændene kan ikke en Gang være bekendt at forlange Afstemning om dette Spørgsmaal.

Alle de, der hidtil har udtalt sig om Afstemning for eller imod, er bestandig gaaede ud fra, at de gennem Afstemningen vilde faa Kvindernes virkelige Mening at vide. *Ved de virkelig saa lidt om det Tryk, hvorunder mange Kvinder lever?*

Jeg kunde have Lyst til blot at nævne et Par Oplevelser fra mit eget Arbejde de sidste Par Aar for K. K. F.

1. Man havde et Steds paa en Egn, hvor der er meget Trosliv, bedt mig holde et Foredrag om Kvindesagen. Mødet skulde holdes i et Menighedshus paa et centralt Sted om Eftermiddagen, og man bad mig tilsidst om at fortælle noget om de muhamedanske Kvinder om Aftenen, hvilket jeg sagde ja til.

Der var mødt en Mængde Mennesker, ogsaa adskillige af Egnens Præster, og der udspandt sig en meget livlig Forhandling om Kvindesagen.

Imellem Møderne var jeg inde at